

Het is voor de autonome groepen die de gewapende en theoretische strijd voorstaan en deze binnen de Spaanse staat hebben gevoerd en nog voeren, een ware noodzaak geworden enige opheldering te verschaffen over bepaalde berichten die zowel in de burgerlijke pers zijn verschenen als in de zogenaamde "arbeiders"-pers (bepaalde sectoren). Het zaaien van verwarring is een traditie waar iedere sector van de informatie zich aan onderwerpt zodra het gaat over de strijd van het revolutionaire proletariaat voor zijn autonomie. Voor het kapitaal en zijn instrumenten ter inkapseling (partijen en vakbonden) is dit confusionisme absoluut noodzakelijk om te verhinderen dat het proletariaat begrijpt dat het zelf zijn revolutionaire verantwoordelijkheid op zich moet nemen op ieder terrein (organisatie, analyse, actie...); want alleen door zichzelf als klasse te loochenen zal het tot de afschaffing kunnen komen van iedere macht en van de loonarbeid, dat wil zeggen tot de communistische maatschappij. Iedere overdracht van verantwoordelijkheid schept macht en, om die lonend te maken, uitbuiting. Men heeft ons uitgemaakt voor anarchisten, de gewapende arm van de CNT, gangsters, drugverslaafden, enzovoort, terwijl wij niets anders zijn dan de gewapende arm van onze verlangens, die on vervuld blijven door het bestaan van de ellende van de loonarbeid. Wij achten het op dit moment noodzakelijk dat de ideologie als element van "scheiding" in de arbeidersklasse wordt opgeheven. Het marxistisch-anarchistische schema vormt een hinderpaal op de weg van de revolutie. Als autonome groepen hebben wij op het gebied van de actie een overeenkomst gesloten op basis van een minimumakkoord: vernietiging van de gevangenen, afschaffing van iedere macht en van de loonarbeid. Het feit dat iemand van ons individueel lid van de CNT was geweest, had tot gevolg dat de politie ons ervan beschuldigde de "gewapende arm" te vormen van de CNT. Wij hebben dat in al onze verklaringen ten overstaan van onze folteraars (en rechters) altijd ontkend. Beroepsoportunisten hebben echter gebruik gemaakt van de verwarring die de politie had gezaaid, en haar nog groter gemaakt, met de bedoeling munt te slaan uit onze acties en uit onze persoon. In 1936 was de CNT in staat het Spaanse proletariaat in een revolutionaire situatie te brengen. Maar zij is niet in staat gebleken de veroveringen van de revolutie te verdedigen en uit te breiden, toen haar natuurlijke leiders eindigden als ministers-gijzelaars in een democratisch-burgerlijke regering van het kapitaal. Hierdoor is aangetoond waartoe de ideologie en de organisatiestructuur van het anarcho-syndicalisme konden leiden, evenals het verschijnsel van de zogenaamde "natuurlijke leiders", en het is niet door deze ideologie te moderniseren dat men er een revolutionair gehalte aan geeft. Mei 1937 heeft laten zien aan welke kant van de klassenbarricade zij stonden: aan de kant van het kapitaal, tegen het proletariaat. In de huidige ontwikkelingsfase van het kapitaal zijn de vakbonden niet meer dan integrerende elementen ervan. Zij zijn de bemiddelaars van het kapitaal op de arbeidsmarkt en verhinderen een directe confrontatie tussen kapitaal en proletariaat, dat zij van zijn werkelijke doel trachten af te houden. De linkse en extreem-linkse partijen doen hetzelfde werk. Zij vormen slechts de linkervleugel van het kapitaal, hun programma's hebben als enige doel het beheer van het kapitalisme te verbeteren; het zijn programma's van het kapitaal. Wij nemen aan dat er revolutionairen zijn bij de CNT (evenals bij andere organisaties), maar binnen deze organisatie is hun actie bij voorbaat tot mislukking gedoemd. Dat komt door het karakter zelf van de vakbond: het beperkt hun strijd tot een strijd om de macht binnen de organisatie met haar verschillende reformistische stromingen. Het veroordeelt hen ertoe geen stap verder te komen in de revolutionaire strijd. Nog voor de strijd is begonnen zijn zij reeds gedoemd tot de nederlaag en de ondergang. De democratische dictatuur van het kapitaal voelt zich gedwongen de subversieve strijd te "criminaliseren" door de revolutionairen af te schilderen als gangsters, druggebruikers, misdadigers, enzovoort. In het zogenaamde "democratiseringsproces" kan het Spaanse kapitalisme niet het feit accepteren dat zijn gevangenen bevolkt worden door meer dan vierhonderd gegijzelde politieke gevangenen. Het is dus duidelijk dat wij niets te maken hebben met de ideologie van wat men de "libertaire beweging" noemt, en dat wij evenmin "marxisten" zijn. Onze praktijk van de klasse-autonomie sluit zulke structuren uit, die slechts een belemmering vormen voor de afschaffing van het proletariaat door het proletariaat zelf. Voor de vernietiging van de gevangenen! Voor de afschaffing van iedere macht en van de loonarbeid! Autonome Groepen (september 1979)

From:
<https://anarchisme.nl/> - **Anarchisme.nl**

Permanent link:
https://anarchisme.nl/namespace/communique_iii_van_de_autonome_groepen?rev=1591338439

Last update: **05/06/20 06:27**